A° 1936. N° 92.

PUBLICATIEBLAD.

VERORDENING *van den 6den Maart 1936 houdende nieuwe regeling van de surséance van betaling, de gelegenheid tot akkoord openende.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende dat het wenschelijk is de surséance van betaling opnieuw te regelen, bijzonderlijk om de gelegenheid te openen, dat na het indienen van een verzoekschrift tot het verkrijgen van surséance een akkoord tot stand komt, eenige andere wijzigingen in het Curaçaosch Failli sementsbesluit 1931 aan te brengen en tusschen bestaande algemeene verordeningen en de nieuwe regeling der surséance van betaling overeenstemming te brengen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel I.

De tweede titel van het Curaçaosch Faillissementsbesluit 1931 wordt vervangen door een nieuwen tweeden titel, luidende als volgt:

„VAN SURSÉANCE VAN BETALING.

EERSTE AFDEELING.

Van de verleening van surséance van betaling en hare gevolgen.

Artikel 204.

De schuldenaar, die voorziet, dat hij met betalen van zijne opeischbare schulden niet zal kunnen voortgaan, kan surséance van betaling aanvragen.

Artikel 205.

Hij zal zich daartoe, onder overlegging van een door behoorlijke bescheiden gestaafden staat, als bedoeld in artikel 91, bij verzoekschrift wenden tot den kantonrechter, aangewezen in artikel 2 of artikel 3.

Bij het verzoekschrift kan een ontwerp van akkoord worden gevoegd.

Artikel 206.

Het verzoekschrift met bijbehoorende stukken wordt ter griffie van het kantongerecht neergelegd, ter kostelooze inzage van een ieder. De nederlegging geschiedt kosteloos.

De kantonrechter zal dadelijk de gevraagde surséance voorloopig verleenen en een of meer bewindvoerders benoemen, ten einde met den schuldenaar het beheer over diens zaken te voeren. Bovendien beveelt hij, dat de bekende schuldeischers, benevens de schuldenaar, tegen een door hem op korten termijn bepaalden dag, door den griffier bij brieven worden opgeroepen, ten einde, alvorens beslist wordt omtrent het definitief verleenen van de gevraagde surséance, op het verzoekschrift te worden gehoord. Behalve de dag worden uur en plaats der bijeenkomst daarbij vermeld, alsmede of een ontwerp van akkoord bij het verzoekschrift is gevoegd.

Artikel 207.

De griffier doet van de indiening van het verzoek, van de voorloopige verleening van surséance, van de namen en woonplaatsen der benoemde bewindvoerders en van den overeenkomstig het tweede lid van het voorgaande artikel bepaalden dag onmiddellijk aankondiging in het blad waarin van overheidswege de officieele berichten worden opgenomen en, wanneer zulks bij de beschikking waarbij de voorloopige surséance werd verleend bevolen is, mede in de Nederlandsche Staatscourant.

Indien bij het verzoekschrift een ontwerp van akkoord is gevoegd, wordt daarvan in de aankondiging melding gemaakt.

Artikel 208.

De surséance wordt geacht te zijn ingegaan bij den aanvang van den dag, waarop zij voorloopig is verleend.

Artikel 209.

Ten bepaalden dage hoort de kantonrechter den schuldenaar, de bewindvoerders en de in persoon of bij schriftelijk ge-

machtigde opgekomen schuldeischers. Iedere schuldeischer is bevoegd om, zelfs zonder opgeroepen te zijn, op te komen.

De kantonrechter kan den schuldenaar definitief surséance verleenen, tenzij zich daartegen verklaren hetzij houders van meer dan één vierde van het bedrag der ter vergadering vertegenwoordigde, in artikel 223 bedoelde, schuldvorderingen, hetzij meer dan één derde der houders van zoodanige vorderingen.

Over de toelating tot de stemming beslist, bij verschil, de kantonrechter.

Surséance wordt niet definitief verleend, indien er gegronde vrees bestaat, dat de schuldenaar zal trachten de schuldeischers tijdens de surséance te benadeelen of het vooruitzicht niet bestaat, dat hij na verloop van tijd zijne schuldeischers zal kunnen bevredigen.

De kantonrechter, het verzoek afwijzende, kan bij dezelfde beschikking den schuldenaar in staat van faillissement verklaren. Wordt het faillissement niet uitgesproken, dan blijft de voorloopig verleende surséance gehandhaafd tot de beschikking van den kantonrechter in kracht van gewijsde is gegaan.

Indien eene aanvrage tot failliet verklaring en een verzoek tot surséance gelijktijdig aanhangig zijn, komt eerst het laatste in behandeling.

De beschikking op het verzoek is met redenen omkleed en wordt uitgesproken ter openbare terechtzitting.

Artikel 210.

Gedurende acht dagen na den dag der uitspraak heeft, in geval van afwijzing van het verzoek, de schuldenaar, of, ingeval de surséance verleend is, iedere schuldeischer, die zich niet vóór het verleenen daarvan heeft verklaard, recht van hooger beroep.

Het hooger beroep wordt ingesteld, door indiening van eene memorie ter griffie van het betrokken kantongerecht. De griffier geeft hiervan aan ieder der opgekomen schuldeischers, als in artikel 209, eerste lid, bedoeld, zoomede, indien het hooger beroep door een schuldeischer ingesteld is, ook aan den schuldenaar schriftelijk kennis en zendt de in artikel 205 bedoelde stukken met een afschrift van het terzake opgemaakt proces-verbaal en van het vonnis waarvan beroep, zoo spoedig mogelijk aan het Hof van Justitie.

Artikel 211.

Bij de behandeling van het hooger beroep wordt het ver-

zoek niet opnieuw in stemming gebracht, maar ieder schuldeischer is bevoegd in persoon of bij schriftelijk gemachtigde aan de bestrijding of verdediging van de uitspraak, waartegen het beroep gericht is, deel te nemen.

De behandeling heeft plaats in raadkamer; de griffier van het Hof geeft ten minste vijf dagen van te voren aan ieder der opgekomen schuldeischers als in artikel 209, eerste lid, bedoeld, zoomede aan den schuldenaar, voorzooverre zij op het eiland Curaçao woonplaats hebben of gekozen hebben, schriftelijk kennis van den dag en het uur van de behandeling. De uitspraak geschiedt ter openbare terechtzitting.

Artikel 212.

De beschikking waarbij de surséance definitief wordt toegestaan, wordt aangekondigd op de wijze, in artikel 207 voorgeschreven.

Artikel 213.

Bij het definitief verleenen der surséance bepaalt de kantonrechter haar duur op ten hoogste anderhalf jaar.

Vóór het einde der surséance kan door den schuldenaar nare verlenging voor ten hoogste anderhalf jaar worden gevraagd. Het verzoek wordt behandeld op dezelfde wijze als een verzoek tot verleening van surséance. Zoolang bij afloop der surséance op een verzoek tot verlenging nog niet is beschikt, blijft de surséance gehandhaafd.

Artikel 214.

Indien meer dan één bewindvoerder is benoemd, wordt voor de geldigheid hunner handelingen toestemming der meerderheid of bij staking van stemmen eene beslissing van den kantonrechter vereischt. Het tweede lid van artikel 66 vindt overeenkomstige toepassing.

De kantonrechter is te allen tijde bevoegd een bewindvoerder, na hem gehoord of behoorlijk opgeroepen te hebben, te ontslaan en door een ander te vervangen of hem één of meer bewindvoerders toe te voegen, een en ander op verzoek van hem zelven, van de andere bewindvoerders of van één of meer schuldeischers, dan wel ambtshalve.

Artikel 215.

Bij het voorloopig verleenen der surséance kan de kanton-

rechter zoodanige bepalingen maken, als hij ter beveiliging van de belangen der s huldeischers noodig oordeelt.

Hij kan dit ook gedurende de surséance doen op verzoek van de bewindvoerders of van één of meer schuldeischers, dan wel ambtshalve

Artikel 216.

De kantonrechter is bevoegd bij het voorloopig verleenen der surséance één of meer deskundigen te benoemen teneinde binnen een door hem te bepalen termijn, die zoo noodig kan worden verlengd, een onderzoek naar den staat van den boedel in te stellen en een beredeneerd verslag van hunne bevinding uit te brengen. Het laatste lid van artikel 215 vindt overeenkomstige toepassing.

Het verslag van de deskundigen bevat een met redenen omkleed oordeel over de betrouwbaarheid van de door den schuldenaar overgelegde staat en bescheiden, en over de vraag of er vooruitzicht bestaat, dat de schuldenaar na verloop van tijd zijne schuldeischers zal kunnen bevredigen. Het verslag geeft zoo mogelijk de maatregeien aan, welke tot die bevrediging kunnen leiden.

De deskundigen leggen hun verslag neder ter griffie van het kantongerecht, ter kostelooze inzage van een ieder. De nederlegging geschiedt kosteloos.

Het laatste lid van artikel 214 vindt ten aanzien van de deskundigen overeenkomstige toepassing.

Artikel 217.

De bewindvoerders brengen, telkens na verloop van drie maanden, een verslag uit over den toestand van den boedel. Met dit verslag wordt gehandeld, gelijk in het derde lid van artikel 216 is voorgeschreven.

De termijn, bedoeld in het vorige lid, kan door den kantonrechter worden verlengd.

Artikel 218.

Gedurende de surséance is de schuldenaar onbevoegd eenige daad van beheer of beschikking betreffende den boedel te verrichten zonder medewerking machtiging of bijstand van de bewindvoerders. Indien de schuldenaar in strijd daarmede gehandeld heeft, zijn de bewindvoerders bevoegd alles te doen, wat vereischt wordt, om den boedel te dier zake schadeloos te houden.

Voor verbintenissen van den schuldenaar, zonder medewerking, machtiging of bijstand van de bewindvoerders na den aanvang der surséance ontstaan, is de boedel niet aansprakelijk, dan voorzooverre deze tengevolge daarvan is gebaat.

Artikel 219.

Indien de schuldenaar in eenige gemeenschap gehuwd is, worden onder den boedel de baten en lasten van die gemeenschap begrepen.

De artikelen 57 en 58 vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 220.

Gedurende de surséance kan de schuldenaar niet tot betaling zijner in artikel 223 bedoelde schulden worden genoodzaakt en blijven alle tot verhaal van die schulden aangevangen executiën geschorst.

De gelegde beslagen vervallen en de schuldenaar, die zich in gijzeling bevindt, wordt daaruit ontslagen, zoodra de uitspraak, houdende definitieve verleening der surséane of homologatie van het akkoord, in kracht van gewijsde is gegaan, beide tenzij de kantonrechter op verzoek van de bewindvoerders reeds een vroeger tijdstip daarvoor heeft bepaald. Hij beveelt voor zooveel noodig de doorhaling der vervallen beslagen op verzoek van de bewindvoerders.

Het in de voorgaande leden bepaalde vindt eveneens toepassing ten aanzien van executiën en beslagen, aangevangen of gelegd ten behoeve van vorderingen, welke door pand of hypotheek zijn gedekt of op zekere bepaalde goederen bevoorrecht zijn, voorzoover die excutiën en beslagen niet zijn aangevangen en gelegd op goederen, welke voor die vorderingen bijzonderlijk zijn verbonden.

Artikel 221.

De surséance stuit den loop niet van reeds aanhangige rechtsvorderingen, noch belet het aanleggen van nieuwe.

Indien niettemin de rechtsgedingen blootelijk betreffen de vordering van betaling eener schuld, door den schuldenaar erkend, en de aanlegger geen belang heeft om vonnis te verkrijgen, teneinde rechten tegen derden te doen gelden, is de rechter bevoegd, na van de erkenning der schuld akte te hebben verleend, het uitspreken van het vonnis op te schorten tot na het einde der surséance.

De schuldenaar kan, voor zooveel betreft rechtsvorderingen, welke rechten of verplichtingen tot den boedel behoorende ten onderwerp hebben, noch eischende, noch verwerende in rechte optreden, zonder medewerking der bewindvoerders.

Artikel 222.

De surséance werkt niet ten aanzien:

1o. van vorderingen, welke door pand of hypotheek op goed van den schuldenaar zijn gedekt of bevoorrecht zijn hetzij op zekere bepaalde goederen van den schuldenaar, hetzij op alle zijne roerende en onroerende goederen, voor zoover niet vallende onder 2o.;

2o. van vorderingen wegens wettelijk verschuldigde kosten van onderhoud of van onderhoud en opvoeding; de kantonrechter zal ten aanzien van vóór den aanvang der surséance vervallen termijnen van zoodanige vorderingen, welke niet bevoorrecht zijn, het bedrag vaststellen, waarvoor de surséance werkt.

Voor zoover vorderingen, welke door pand of hypotheek zijn gedekt of op zekere bepaalde goederen bevoorrecht zijn, op de verbonden zaak niet verhaal kunnen worden, werkt de surséance wel ten aanzien van deze vorderingen.

Artikel 223.

De betaling van alle andere schulden, bestaande vóór den aanvang der surséance, kan, zoolang de surséance duurt, niet anders plaats hebben dan aan alle schuldeischers gezamenlijk, in evenredigheid hunner vorderingen, behoudens overeenkomstige toepassing van het zesde lid van artikel 169.

Artikel 224.

Hij, die zoowel schuldenaar als schuldeischer van den boedel is, kan zich op schuldvergelijking beroepen, indien zijne schuldvordering en zijn schuldplichtigheid beide zijn ontstaan vóór den aanvang der surséance of voortvloeien uit handelingen vóór den aanvang der surséance verricht.

De vorderingen op den schuldenaar worden zoo noodig berekend naar de regels, in de artikelen 250 en 251 gesteld.

Artikel 225.

Niettemin, kan degene, die eene schuld aan den boedel of eene vordering op den boedel voor den aanvang der surséance

van een derde heeft overgenomen, op schuldvergelijking geen beroep doen, indien hij bij de overneming niet te goeder trouw heeft gehandeld.

Later overgenomen vorderingen of schulden kunnen nimmer in vergelijking worden gebracht.

De artikelen 51 en 52 vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 226.

Indien eene wederkeerige overeenkomst bij den aanvang der surséance zoowel door den schuldenaar als door zijne wederpartij in het geheel niet of slechts gedeeltelijk is nagekomen, is deze laatste bevoegd den schuldenaar en de bewindvoerders te sommeeren om binnen acht dagen te verklaren of zij de overeenkomst gestand willen doen. Indien dezen zich daartoe binnen dien tijd niet bereid verklaren is de overeenkomst ontbonden en kan de wederpartij voor schadevergoeding opkomen op den voet, in artikel 223 bepaald; verklaren de schuldenaar en de bewindvoerders zich daartoe wel bereid, dan kan de wederpartij vorderen, dat zekerheid voor richtige nakoming der overeenkomst wordt gesteld.

Deze bepalingen zijn niet toepasselijk op overeenkomsten, waarbij de verbintenis van den schuldenaar eene uitsluitend door dezen persoonlijk te verrichten handeling inhoudt.

Artikel 227.

Indien in het geval, bedoeld bij het vorige artikel, de levering van waren, die ter beurze op termijn worden verhandeld, bedongen is tegen een vastgesteld tijdstip of binnen een bepaalden termijn, en dit tijdstip invalt of die termijn verstrijkt na den aanvang der surséance, wordt de overeenkomst door de voorloopige verleening van surséance, ontbonden en kan de wederpartij van den schuldenaar zonder meer voor schadevergoeding opkomen op den voet, in artikel 223 bepaald. Lijdt de boedel door de ontbinding schade dan is de wederpartij verplicht deze te vergoeden.

Artikel 228.

Zoodra de surséance een aanvang heeft genomen, kan de schuldenaar, die huurder is, met inachtneming van het bij artikel 218 bepaalde, de huur tusschentijds doen eindigen, mits de opzegging geschiede tegen een tijdstip, waarop dergelijke overeenkomsten naar plaatselijk gebruik eindigen. Bovendien moet bij de opzegging de daarvoor overeengekomen

of gebruikelijke termijn in acht genomen worden, met dien verstande echter, dat een termijn van drie maanden in elk geval voldoende zal zijn. Zijn de huurpenningen vooruit betaald, dan kan de huur niet eerder worden opgezegd dan tegen den dag, waarop de termijn, waarvoor vooruitbetaling heeft plaats gehad, eindigt.

Van den aanvang der surséance af is, de huurprijs boedelschuld.

Artikel 229.

Zoodra de surséance een aanvang heeft genomen, kan de schuldenaar, met inachtneming van het bij artikel 218 bepaalde, aan arbeiders in zijn dienst, de dienstbetrekking opzeggen, met inachtneming van de wettelijke, gebruikelijke of overeengekomen termijnen, met dien verstande echter, dat in elk geval de dienstbetrekking kan worden geeindigd door opzegging met een termijn van zes weken.

Van den aanvang der surséance af is het loon boedelschuld.

Artikel 230.

Voldoening nadat de surséance voorloopig is verleend doch vóór de bekendmaking daarvan aan de schuldenaar gedaan, ter vervulling van verbintenissen jegens dezen vóórdien ontstaan, bevrijdt hem, die haar deed, tegenover den boedel, zoolang zijne bekendheid met de voorloopige verleening van de surséance niet bewezen wordt.

Voldoening, als in het vorig lid bedoeld, na de bekendmaking aan de schuldenaar gedaan, bevrijdt tegenover den boedel alleen dan, wanneer hij, die haar deed, bewijst, dat de voorloopige verleening van de surséance te zijner woonplaats langs den weg der wettelijke aankondiging nog niet bekend kon zijn, behoudens het recht van bewindvoerders om aan te toonen, dat zij hem toch bekend was.

In elk geval bevrijdt voldoening aan den schuldenaar hem, die haar deed, tegenover den boedel, voor zooverre hetgeen door hem voldaan werd ten bate van den boedel is gekomen.

Artikel 231.

De surséance werkt niet ten voordeele van de medeschuldenaren en borgen.

Artikel 232.

Nadat de surséance is verleend, kan zij, op verzoek van de bewindvoerders, van één of meer der schuldeischers of

ook ambtshalve door den kantonrechter worden ingetrokken:

1o. indien de schuldenaar zich, gedurende den loop der surséance, aan kwade trouw in het beheer van den boedel schuldig maakt;

2o. indien hij zijne schuldeischers tracht te benadeelen;

3o. indien hij handelt in strijd met artikel 218, eerste lid;

4o. indien hij nalaat te doen, wat in de bepalingen, bij het verleenen der surséance of later gesteld, aan hem is opgelegd of wat naar het oordeel der bewindvoerders door hem in het belang des boedels moet worden gedaan;

5o. indien, hangende de surséance, de staat des boedels zoodanig blijkt te zijn, dat handhaving der surséance niet langer wenschelijk is of het vooruitzicht, dat de schuldenaar na verloop van tijd zijne schuldeischers zal kunnen bevredigen blijkt niet te bestaan.

In de gevallen, vermeld onder 1o. en 5o., zijn de bewindvoerders verplicht de intrekking te vragen.

De verzoeker, de schuldenaar en de bewindvoerders worden gehoord of behoorlijk opgeroepen. De oproeping geschiedt door den griffier tegen een door den kantonrechter te bepalen dag. De beschikking is met redenen omkleed.

Indien op grond van dit artikel de surséance wordt ingetrokken, kan bij dezelfde beschikking de faillietverklaring van de schuldenaar worden uitgesproken. Wordt het faillissement niet uitgesproken, dan blijft de surséance gehandhaafd tot de beschikking van den kantonrechter in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 233.

Gedurende acht dagen na den dag der beschikking heeft, in geval van intrekking der surséance, de schuldenaar, en, ingeval de intrekking der surséance geweigerd is, hij, die het verzoek tot intrekking heeft gedaan, recht van hooger beroep tegen de beschikking van den kantonrechter.

Het hooger beroep wordt ingesteld door indiening van eene memorie ter griffie van het betrokken kantongerecht.

De griffier geeft hiervan ten spoedigste aan hen, die het verzoek tot intrekking hebben gedaan, den schuldenaar en de bewindvoerders schriftelijk kennis en zendt de terzake betrekkelijke stukken, waaronder een afschrift van de beschikking waarvan beroep, zoo spoedig mogelijk aan het Hof van Justitie.

Artikel 211 vindt overeenkomstige toepassing.

De beschikking van het Hof wordt door den griffier terstond medegedeeld aan dien van het betrokken kantongerecht.

Artikel 234.

Zoodra eene beschikking, waarbij de surséance is ingetrokken, in kracht van gewijsde is gegaan, wordt zij aangekondigd, gelijk is voorgeschreven in artikel 207.

Artikel 235.

Indien de kantonrechter van oordeel is, dat de behandeling van het verzoek tot intrekking van de surséance niet zal zijn beeindigd vóór den dag, waarop de schuldeischers krachtens artikel 206, tweede lid, worden gehoord, gelast hij, dat de griffier den schuldeischers bij brieven zal mededeelen, dat dit verhoor op dien dag niet zal worden gehouden.

Zoo noodig bepaalt hij later den dag waarop dit verhoor alsnog zal plaats vinden; de schuldeischers worden door den griffier bij brieven opgeroepen.

Artikel 236.

De schuldenaar is steeds bevoegd aan den kantonrechter de intrekking van de surséance te verzoeken, op grond dat de toestand des boedels hem weder in staat stelt zijne betalingen te hervatten. De bewindvoerders en, indien het eene definitief verleende surséance betreft, de schuldeischers worden gehoord of behoorlijk opgeroepen.

Deze oproeping geschiedt bij brieven door den griffier tegen een door den kantonrechter te bepalen dag.

Artikel 237.

Gedurende eene surséance kan faillietverklaring niet rauwelijks worden gevorderd.

Indien ingevolge eene der bepalingen van dezen titel eene faillietverklaring uitgesproken wordt, vindt artikel 11 overeenkomstige toepassing; wordt ingevolge die bepalingen een faillissement vernietigd, dan vinden de artikelen 10 en 12 overeenkomstige toepassing.

Artikel 238.

Indien de faillietverklaring wordt uitgesproken ingevolge eene der bepalingen van dezen titel of wel binnen ééne maand na het einde der surséance, gelden de volgende regelen:

1o. het tijdstip, waarop de termijnen, in de artikelen 39 en

41 vermeld, aanvangen, wordt berekend van den aanvang der surséance af;

2o. de curator oefent de bevoegdheid uit, in het eerste lid van artikel 218 aan de bewindvoerders toegekend;

3o. handelingen, door den schuldenaar met medewerking, machtiging of bijstand van de bewindvoerders verricht, worden beschouwd als handelingen van den curator en boedelschulden, gedurende de surséance ontstaan, zullen ook in het faillissement als boedelschulden gelden.

4o. de boedel is niet aansprakelijk voor verbintenissen van den schuldenaar, zonder medewerking, machtiging of bijstand van de bewindvoerders gedurende de surséance ontstaan, dan voor zooverre deze ten gevolge daarvan gebaat is.

Is opnieuw surséance verzocht, binnen eene maand na afloop van eene vroeger verleende, dan geldt hetgeen in het eerste lid is bepaald mede voor het tijdvak der eerstvolgende surséance.

Artikel 239.

Het loon van de deskundigen, benoemd ingevolge de bepaling van artikel 216, en van de bewindvoerders wordt bepaald door den kantonrechter en bij voorrang voldaan.

Dit laatste is ook van toepassing op hunne verschotten en op die, door den griffier ten gevolge van de bepalingen van dezen titel gedaan.

Artikel 240.

De bepalingen van internationaal recht van de artikelen 195—197 vinden bij surséance overeenkomstige toepassing.

TWEEDE AFDEELING.

Van het akkoord.

Artikel 241.

De schuldenaar is bevoegd bij of na het verzoek tot surséance aan hen, die vorderingen hebben, ten aanzien waarvan de surséance werkt, een akkoord aan te bieden.

Artikel 242.

Het ontwerp van akkoord wordt, indien het niet ingevolge

artikel 206 ter griffie van het kantongerecht berust, aldaar nedergelegd ter kostelooze inzage van een ieder.

Een afschrift moet zoodra mogelijk aan de bewindvoerders en de deskundigen worden toegezonden.

Artikel 243.

Het ontwerp van akkoord vervalt, indien, voordat het vonnis van homologatie van het akkoord in kracht van gewijsde is gegaan, eene rechtelijke beslissing houdende beeindiging der surséance in kracht van gewijsde gaat.

Artikel 244.

Indien het ontwerp van akkoord tegelijk met het verzoekschrift tot verleening van surséance ter griffie is nedergelegd, kan de kantonrechter, bewindvoerders gehoord, gelasten, dat de in artikel 209 bedoelde behandeling van het verzoek niet zal plaats hebben, in welk geval hij tevens zal vaststellen:

1o. den dag, waarop uiterlijk de schuldvorderingen, ten aanzien waarvan de surséance werkt, bij de bewindvoerders moeten worden ingediend;

2o. dag en uur, waarop over het aangeboden akkoord zal worden geraadpleegd en beslist.

Tusschen de dagen, onder 1o. en 2o. vermeld, moeten ten minste veertien dagen verloopen.

Indien de kantonrechter van deze bevoegdheid geen gebruik maakt of het ontwerp van akkoord niet tegelijk met het verzoekschrift tot het verleenen van surséance ter griffie is nedergelegd, zal hij, bewindvoerders gehoord, de dagen en uren, in het eerste lid bedoeld, vaststellen zoodra de beschikking, waarbij de surséance definitief is verleend, kracht van gewijsde heeft gekregen of, indien het ontwerp van akkoord eerst daarna ter griffie is nedergelegd, dadelijk na die nederlegging.

Artikel 245.

De bewindvoerders doen dadelijk zoowel van de in het vorige artikel bedoelde beschikking als van de nederlegging ter griffie van het ontwerp van akkoord — tenzij deze reeds ingevolge artikel 207 is bekend gemaakt — aankondiging in het blad waarin van overheidswege de officieele berichten worden opgenomen en, wanneer zulks bij de beschikking waarbij de voorloopige surséance werd verleend bevolen is, mede in de Nederlandsche Staatscourant.

Zij geven tevens van een en ander bij brieven kennis aan alle bekende schuldeischers. Daarbij wordt op het bepaalde bij artikel 246, tweede lid, gewezen.

De schuldeischers kunnen verschijnen in persoon of bij schriftelijk gemachtigde. De volmacht is vrij van zegel en van de formaliteit van registratie.

De bewindvoerders kunnen vorderen, dat de schuldenaar hun een door hen te bepalen bedrag ter bestrijding van de kosten dezer aankondigingen en kennisgevingen vooraf ter hand stelt.

Artikel 246.

De indiening der schuldvorderingen geschiedt bij de bewindvoerders door de overlegging eener rekening of andere schriftelijke verklaring, aangevende den aard en het bedrag der vordering, vergezeld van de bewijsstukken of een afschrift daarvan.

Vorderingen, ten aanzien waarvan de surséance niet werkt, komen voor indiening niet in aanmerking. Heeft nochtans indiening plaats gehad, dan werkt de surséance ook ten aanzien van die vorderingen en gaat het voorrecht, het pand of de hypotheek verloren. Een en ander geldt niet voor zoover de vordering vóór den aanvang der stemming wordt teruggenomen.

De schuldeischers zijn bevoegd van de bewindvoerders een ontvangbewijs te vorderen.

Artikel 247.

De bewindvoerders toetsen de ingezonden rekeningen aan de aanteekeningen en opgaven van den schuldenaar, treden, als zij tegen de toelating eener vordering bezwaar hebben, met den schuldeischer in overleg, en zijn bevoegd van dezen overlegging van ontbrekende stukken alsook inzage zijner aanteekeningen en der oorspronkelijke bewijsstukken te vorderen.

Artikel 248.

De bewindvoerders brengen de bij hen ingediende vorderingen op eene lijst, vermeldende de namen en woonplaatsen der schuldeischers, het bedrag en de omschrijving der vorderingen, alsmede of en in hoever de bewindvoerders die vorderingen erkennen of betwisten.

Artikel 249.

Eene rentedragende vordering wordt op de lijst gebracht

met bijrekening der rente tot den aanvang der surséance.

De artikelen 125, 128–130 en 131, eerste en tweede lid, vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 250.

Eene vordering onder eene opschortende voorwaarde kan op de lijst gebracht worden voor hare waarde bij den aanvang der surséance.

Indien de bewindvoerders en de schuldeischers het niet eens kunnen worden over deze waardebepaling, wordt zoodanige vordering voor het volle bedrag voorwaardelijk toegelaten.

Artikel 251.

Eene vordering, waarvan het tijdstip der opeischbaarheid onzeker is, of welke recht geeft op periodieke uitkeeringen, wordt op de lijst gebracht voor hare waarde bij den aanvang der surséance.

Alle schuldvorderingen, vervallende binnen één jaar na den aanvang der surséance, worden behandeld. alsof zij op dat tijdstip opeischbaar waren. Alle later dan één jaar daarna vervallende schuldvorderingen worden op de lijst gebracht voor de waarde, die zij hebben na verloop van een jaar na dat tijdstip.

Bij de berekening wordt uitsluitend gelet op het tijdstip en de wijze van aflossing, het kansgenot, waar dit bestaat. en, indien de vordering rentedragend is, op den bedongen rentevoet.

Artikel 252.

Van de in artikel 248 bedoelde lijst wordt een afschrift door de bewindvoerders ter griffie van het kantongerecht nedergelegd, om aldaar gedurende de zeven dagen voorafgaande aan de vergadering, in artikel 244 bedoeld, kosteloos ter inzage te liggen voor een ieder.

De nederlegging geschiedt kosteloos.

Artikel 253.

De kantonrechter kan, op verzoek van de bewindvoerders of ambtshalve, de raadpleging en stemming over het akkoord tot een lateren dag uitstellen.

Artikel 245 vindt alsdan overeenkomstige toepassing.

Artikel 254.

Ter vergadering brengen zoowel de bewindvoerders als de deskundigen, zoo die er zijn, schriftelijk verslag uit over het aangeboden akkoord. Artikel 139 vindt overeenkomstige toepassing.

Vorderingen, na afloop van den in artikel 244, 1o., genoemden termijn, doch uiterlijk twee dagen vóór den dag, waarop de vergadering zal worden gehouden, bij de bewindvoerders ingediend, worden op daartoe ter vergadering gedaan verzoek op de lijst geplaatst, indien noch de bewindvoerders, noch een der aanwezige schuldeischers daartegen bezwaar maken.

Vorderingen, daarna ingediend, worden niet op de lijst geplaatst.

De bepalingen van de twee voorgaande leden zijn niet toepasselijk, indien de schuldeischer buiten Curaçao woont en daardoor verhinderd was zich eerder aan te melden.

In geval van bezwaar, als in het tweede lid bedoeld, of van geschil over het al of niet aanwezig zijn der verhindering, in het vierde lid bedoeld, beslist de kantonrechter, na de vergadering te hebben geraadpleegd.

Artikel 255.

De bewindvoerders zijn bevoegd ter vergadering op elke door hen gedane erkenning of betwisting terug te komen.

Zoowel de schuldenaar als ieder verschenen schuldeischer kan eene door de bewindvoerders geheel of gedeeltelijk erkende vordering betwisten.

Betwistingen of erkenningen, op de vergadering gedaan, worden op de lijst aangeteekend.

Artikel 256.

De kantonrechter bepaalt of en tot welk bedrag de schuldeischers, wier vorderingen betwist zijn, tot de stemming zullen worden toegelaten.

Artikel 257.

Tot het aannemen van het akkoord wordt vereischt de toestemming van twee derde der erkende en der toegelaten schuldeischers, welke drie vierde van het bedrag der erkende en der toegelaten schuldvorderingen vertegenwoordigen.

De artikelen 141 en 142 vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 258.

Het proces-verbaal van het verhandelde vermeldt den inhoud van het akkoord, de namen der verschenen stemgerechtigde schuldeischers, de door ieder hunner uitgebrachte stem, den uitslag der stemming en al wat verder is voorgevallen. De door bewindvoerders opgemaakte lijst van schuldeischers, zooals zij tijdens de raadpleging is aangevuld of gewijzigd, wordt, door den kantonrechter en den griffier gewaarmerkt. aan het proces-verbaal gehecht.

Gedurende acht dagen kan een ieder ter griffie kosteloos inzage van het proces-verbaal verkrijgen.

Artikel 259.

Zoowel de schuldeischers, die vóór gestemd hebben, als de schuldenaar kunnen gedurende acht dagen na afloop der stemming aan het Hof van Justitie verbetering van het proces-verbaal verzoeken, indien uit de stukken zelve blijkt, dat het akkoord door den kantonrechter ten onrechte als verworpen is beschouwd.

Indien het Hof het proces-verbaal verbetert, bepaalt het bij zijne beschikking den dag, waarop de kantonrechter de homologatie zal behandelen, welke dag gesteld wordt op niet vroeger dan acht en niet later dan veertien dagen na de beschikking. Van deze beschikking geven de bewindvoerders schriftelijk kennis aan de schuldeischers. Deze beschikking brengt van rechtswege vernietiging mede van een ingevolge artikel 266 uitgesproken faillissement.

Artikel 260.

Indien het akkoord is aangenomen, kunnen zoowel de bewindvoerders als elke schuldeischer de gronden uiteenzetten, waarop zij de homologatie wenschen of haar bestrijden. Artikel 147, tweede lid, vindt overeenkomstige toepassing.

De kantonrechter kan bepalen, dat de behandeling der homologatie op een lateren, terstond door hem vast te stellen, dag zal plaats vinden.

Artikel 261.

De kantonrechter geeft zoo spoedig mogelijk zijne met redenen omkleede beschikking.

Hij weigert de homologatie:

1o. indien de baten des boedels met inbegrip van de zaken,

waarop recht van terughouding wordt uitgeoefend, de som, bij het akkoord bedongen, aanmerkelijk te boven gaan;

2o. indien de nakoming van het akkoord niet voldoende is gewaarborgd;

3o. indien het akkoord door bedrog, door begunstiging van één of meer schuldeischers of met behulp van andere oneerlijke middelen is tot stand gekomen, onverschillig of de schuldenaar dan wel een ander daartoe heeft medegewerkt;

4o. indien het loon en de verschotten van de deskundigen en de bewindvoerders niet in handen van de bewindvoerders zijn gestort of daarvoor zekerheid is gesteld.

Hij mag ook op andere gronden en ook ambtshalve de homologatie weigeren.

De kantonrechter, de homologatie weigerende, kan bij dezelfde beschikking den schuldenaar in staat van faillissement verklaren. Wordt het faillissement niet uitgesproken, dan eindigt de surséance zoodra de beschikking, waarbij de homologatie geweigerd is, in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 262.

Het gehomologeerde akkoord is verbindend voor alle schuldeischers te wier aanzien de surséance werkt.

Artikel 263.

Het in kracht van gewijsde gegane vonnis van homologatie levert, in verband met het in artikel 258 bedoelde proces-verbaal ten behoeve der door den schuldenaar niet betwiste vorderingen een voor tenuitvoerlegging vatbaren titel op tegen den schuldenaar en de tot het akkoord als borgen toegetreden personen.

Artikel 264.

Zoolang niet over het aangeboden akkoord uiteindelijk is beslist, eindigt de surséance niet door verloop van den termijn, waarvoor zij is verleend.

Artikel 265.

De surséance neemt een einde zoodra het vonnis van homologatie in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 266.

De kantonrechter kan, wanneer het akkoord niet wordt aangenomen, den schuldenaar bij vonnis in staat van faillissement verklaren. Wordt het faillissement niet uitgesproken, dan eindigt de surséance zoodra de termijn, in artikel 259 bedoeld, ongebruikt verstreken is of het Hof van Justitie verbetering van het proces-verbaal heeft geweigerd.

Artikel 267.

Indien de kantonrechter den schuldenaar in staat van faillissement heeft verklaard, heeft deze recht van hooger beroep tegen de faillietverklaring gedurende acht dagen na den dag, waarop de termijn van artikel 259 ongebruikt verstreken is of het Hof van Justitie de verbetering van het proces-verbaal geweigerd heeft.

Het hooger beroep wordt ingesteld door indiening van eene memorie ter griffie van het betrokken kantongerecht. De griffier handelt vervolgens overeenkomstig het bepaalde in artikel 210.

Artikel 268.

Ten aanzien van de ontbinding van het akkoord vinden de artikelen 157 en 158 overeenkomstige toepassing.

Bij het vonnis, waarbij de ontbinding van het akkoord wordt uitgesproken, wordt de schuldenaar tevens in staat van faillissement verklaard.

Artikel 269.

In een faillissement, uitgesproken krachtens de artikelen 261, 266 en 268 kan een akkoord niet worden aangeboden.

DERDE AFDEELING.

Slotbepaling.

Artikel 270.

Tegen de beslissingen van den rechter, ingevolge de bepalingen van dezen titel gegeven, staat geen hoogere voorziening open, behalve in de gevallen, waarin het tegendeel is bepaald."

Artikel II.

In het Curaçaosch Faillissementsbesluit 1931 worden verder nog de volgende wijzigingen aangebracht:

a. Artikel 20 wordt gelezen:
„Voor verbintenissen van den schuldenaar, na de faillietverklaring ontstaan, is de boedel niet aansprakelijk dan voorzooverre deze tengevolge daarvan is gebaat.";

b. In artikel 48, eerste lid, wordt „aangegaan" vervangen door „ontstaan";

c. Aan artikel 152 wordt toegevoegd een nieuwe zin, luidende: „De rechten, welke zij op goederen van derden kunnen uitoefenen, blijven bestaan als ware geen akkoord tot stand gekomen."

Artikel III.

In artikel 217 van het bij Koninklijk Besluit van 13 Maart 1935 No. 28 (P. B. No. 52) vastgestelde Curaçaosch Wetboek van Koophandel worden onder 2o. de woorden „waarop op zijn verzoek tot surséance van betaling bewindvoerders zijn benoemd" gewijzigd in „waarop eene hem verleende surséance van betaling is ingegaan.".

Artikel IV.

In het Wetboek van Strafrecht voor de Kolonie Curaçao worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. Artikel 358, tweede lid, wordt gelezen:
„Gelijke straf wordt in hetzelfde geval toegepast op den schuldenaar of, indien deze eene vennootschap, maatschappij, vereeniging of stichting is, op den bestuurder of commissaris, die zoodanige overeenkomst sluit.";

b. In artikel 462 vervalt tweemaal „verzocht of".

Artikel V.

In artikel 44, tweede lid, van het bij Koninklijk Besluit van 4 September 1868 No. 18 (P. B. No. 16), zooals sedert gewijzigd, laatstelijk bij verordening van 23 Maart 1932 (P. B. No. 33) vastgesteld Reglement op het Notaris-ambt in de Kolonie Curaçao wordt na „verklaard" ingevoegd: „is, surséance van betaling verkregen heeft".

Artikel VI.

In artikel 12 van de Verordening van 16 Juli 1908 betreffende de rechtspleging en invordering in zake van belastingen

(P.B. No. 53). zooals deze laatstelijk werd gewijzigd bij verordening van 27 Augustus 1931 (P.B. No. 63), wordt „surséance van betaling" vervangen door „surséance van betaling voor zoover volgens het Curaçaosch Faillissementsbesluit 1931 de surséance ten aanzien van de verplichting tot betaling niet werkt".

Artikel VII.

Het Curaçaosch Faillissementsbesluit 1931, gelijk dit luidt ingevolge de daarin bij deze verordening aangebrachte wijzigingen, vindt mede toepassing op het vóór het tijdstip van de inwerkingtreding dezer verordening uitgesproken faillissement en de vóór dat tijdstip verleende surséance van betaling, doch alleen voor het vervolg. Voor deze toepassing wordt de surséance geacht voorloopig te zijn verleend bij de beschikking van den kantonrechter, houdende benoeming van een of meer bewindvoerders, ten einde voorloopig met den schuldenaar het beheer over diens zaken te voeren.

Een verzoekschrift om surséance van betaling, vóór het tijdstip van inwerkingtreding dezer verordening ingediend, wordt behandeld overeenkomstig de voorschriften van het bij deze verordening gewijzigd Faillissementsbesluit. Zijn op dat tijdstip reeds een of meer bewindvoerders benoemd, ten einde voorloopig met den schuldenaar het beheer over diens zaken te voeren, dan worden zij geacht overeenkomstig het nieuwe artikel 206 van het Faillissementsbesluit te zijn benoemd en wordt de surséance geacht bij de beschikking, houdende hunne benoeming, voorloopig te zijn verleend. Heeft op bedoeld tijdstip de oproeping van schuldeischers en schuldenaar, ten einde op het verzoekschrift te worden gehoord, reeds plaats gehad, dan geldt die oproeping als eene om te worden gehoord omtrent het definitief verleenen der surséance.

Gegeven te Willemstad, den 6den Maart 1936.

VAN SLOBBE.

De Gouvernements-Secretaris,

GRONEMEIJER.

Uitgegeven den 25sten September 1936.
De Gouvernements-Secretaris,
GRONEMEIJER.

(P.B. No. 89), zoals deze laatstelijk werd gewijzigd bij verordening van 27 Augustus 1931 (P.B. No. 69), wordt „surséance van betaling" vervangen door „surséance van betaling voor zoover volgens het Faillissementsbesluit 1931 de surséance ten aanzien van de verplichting tot betaling niet werkt".

Artikel VII.

Het Faillissementsbesluit 1931 geldt, met inachtneming van de daarin bij deze verordening aangebrachte wijzigingen, mede met toepassing op het voor het tijdstip van de inwerkingtreding dezer verordening uitgesproken faillissement en de voor dat tijdstip verleende surséances van betaling, doch alleen voor het vervolg. Voor deze toepassing wordt de curatoren geacht voorloopig te zijn benoemd bij de beschikking van den kantonrechter, houdende benoeming van een of meer bewindvoerders, betreffende vermogen met den schuldenaar het beheer over diens zaken te voeren.

Het verzoekschrift om surséance van betaling, welke het stadium van behandeling door de verordening tegenwoordig, wordt behandeld overeenkomstig de voorschriften van het op deze verordening gewijzigd Faillissementsbesluit; zijn er echter tijdelijk reeds een of meer bewindvoerders benoemd, om samen werkzaam met den schuldenaar het beheer over diens zaken te voeren, dan worden zij geacht, overeenkomstig het genoemde artikel 215 van het Faillissementsbesluit te zijn benoemd; er wordt de surséance geacht op de beschikking, houdende hun benoeming, voorloopig te zijn verleend. Heeft zij de vereischte uitkeering van schuldeischers en schuldenaar, ten einde op het verzoekschrift te worden behandeld, reeds plaats gehad, dan geldt die uitkeering als ware zij ingevolge artikel 218 van het definitief verleenen der surséance.

Gegeven te Willemstad, den 20ste Maart 1935.

VAN SLOBBE.

De Gouvernements-Secretaris,

BRONKHORST.

Uitgegeven den 28sten September 1935.
De Gouvernements-Secretaris,
BRONKHORST.